

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/115/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010593
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1514010593.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného Y. P., stíhaného pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 24.5.2017, sp.zn. 1T/99/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 30. januára 2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

Y. P., B.. XX.XX.XXXX P. U., O. X. X.,
T. B.. X,

u k l a d á

podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 a § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov a zároveň sa obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. i) Trestného zákona sa obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci, a to 1 ks samonabíjacej pištole ČZ mod. 83, kal. 7,65 mm Browning, výr. č. XXXXXX so zásobníkom.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/99/2014 zo dňa 24.5.2017 bol obžalovaný Y. P. uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona ("Tr.zák.") na skutkovom základe, že

dňa 13.11.2012 v čase asi o 16,35 h v X. - L. na K. ul. XX na chodníku a na tráve v priestore pre voľný výbeh psov sa dostal do vzájomného slovného a neskôr fyzického konfliktu s poškodeným T. T. ohľadne povinnosti majiteľa mať psa na vŕdzke, pričom následne obžalovaný z tašky, ktorú mal pri sebe, vybral legálne držanú a nosenú zbraň - samonabíjaciu pištoľ vz. ČZ mod. 83, kalibru 7,65 mm Browning, výrobné číslo XXXXXX, pričom z tejto zbrane celkovo vystrelil minimálne sedem rán, z ktorých prvú vystrelil do vzduchu a následne vystrelil niekoľkokrát smerom na psa, pričom jedným výstrelom zasiahol psa poškodeného a ďalšími zasiahol poškodeného stehno, ktorý sa na obranu svojho psa k obžalovanému rozbehol, pričom aj na obžalovaného zaútočil niekoľkými ranami päšťou do tváre, následkom ktorých obžalovaný spadol na zem, kde pri následnom fyzickom súboji obžalovaný opätovne vystrelil na poškodeného, pričom zasiahol poškodeného do pravej ramennej kosti, čím poškodenému T. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X., T. č. 2, spôsobil strelnú ranu praveho ramena so zlomeninou ramennej kosti na rozhraní strednej a vzdialenejšej tretiny, povrchové strelné poranenie charakteru odreniny na pravej strane hrudníka a strelnú ranu v oblasti ľavého stehna charakteru priestrelu s výstrelom v strednej časti ľavého sedacieho svalu, ide o ťažké zranenie s dĺžkou hojenia v trvaní XX týždňov a s práceneschopnosťou v trvaní asi 8-10 týždňov, pričom poškodená P. zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom X., T. XX, N.: XX XXX XXX, vynaložila náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť za poškodeného T. T. vo výške 1.401,86 eur, výška odškodnenia za bolestné pre poškodeného T. T. predstavuje 130 bodov, t. j. 2.044 eur.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j), Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí, a to 1 ks samonabíjacej pištole ČZ mod. 83, kal. 7,65 mm Browning, výr. č. XXXXXX so zásobníkom, ktorej vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Tr.zák. stal štát. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ("Tr.por.") bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodeným P. zdravotnej poisťovni, a.s. vo výške 1.401,86 eur a T. T. vo výške 2.606,31 eur s tým, že tento bol podľa § 288 ods. 2 Tr.por. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti rozsudku v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. podal odvolanie obžalovaný Y. P. na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku priamo do zápisnice, ktoré následne zdôvodnil prostredníctvom obhajcu Y. L.. N. L., L., T. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 25.9.2017 s tým, že odvolanie smeruje proti všetkým výrokom. Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr.por., pretože skutok nie je trestným činom, alternatívne po zrušení napadnutého rozsudku vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolateľ uviedol, že obžalovaný sa cíti byť nevinný a v danom čase a na danom mieste si len chránil život a zdravie svoj a svojej rodiny. Obžalovaný sa cíti s rodinou poškodený z dôvodu agresívneho fyzického napadnutia zo strany T. T. a jeho kamaráta spolu s neovládateľným a agresívnym psom bojového plemena. Obžalovaný utrpel aj značné fyzické zranenia a jeho rodina trpí vážnou psychickou traumou z danej udalosti, najmä syn, ktorý mal v tom čase 4 roky. Napadnuté rozhodnutie nie je založené na starostlivom vyhodnotení dôkazov neodporujúcim zásadám logického myslenia a odôvodnenie možno považovať za vnútorne rozporné a nevyrovnáva sa so všetkými významnými okolnosťami jednotlivých skutkov, teda nebol náležite zistený skutkový stav a pretrvávajú niekoľko dôvodných pochybností o skutkových zisteniach. Vo veci nebolo od začiatku pristupované k dôkazom svedčiacim v prospech obžalovaného s rovnakou starostlivosťou ako k dôkazom svedčiacim v prospech poškodeného. Skutkový stav je neustálený a bez jeho objasnenia nie je možné bez rozumných pochybností dospieť k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného a nebolo preukázané, že konaním obžalovaného došlo k naplneniu skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. Súd sa nevysporiadal so zásadnými rozpormi, ktoré vyplynuli z výpovedí svedkov, ktoré vyvolávajú dôvodné pochybnosti o podstatných skutkových rozporoch, nesprávne na základe dokazovania vyhodnotil skutok, ktorý sa nestal tak, ako je uvedené v obžalobe a v rozsudku prvostupňového súdu.

Podľa odvolateľa skutok je potrebné rozdeliť na dva úplne samostatné skutky, ktoré nasledovali za sebou a skúmať všetky skutočnosti a okolnosti s nimi spojené. Prvý skutok - pes, stafordširsky bulteriér, bezprostredne ohrozoval 4-ročné dieťa obžalovaného tým, že sa priblížil a drgol nosom dieťa do chrbta, ktoré následne spadlo, obžalovaný sa postavil medzi psa a dieťa, následne taškou a nohou

odrážal útok psa, kričal bezvýsledne na osoby, o ktorých predpokladal, že sú majitelia psa. Keď útok neprestával, vytiahol pištoľ v legálnej držbe a jedenkrát vystrelil do vzduchu a následne druhýkrát z toho dôvodu, že varovný výstrel takmer zanikol v brechote psa, kriku obžalovaného a plaču dieťaťa. Následne pes prestal s útokom (ohrozovať) a bol privolaný majiteľom k sebe. Obžalovaný si odložil zbraň do ruksaku a išiel zobrať dieťa na ruky, ktoré hlasne plakalo a bolo zjavne rozrušené. Obžalovaný mal v úmysle opustiť miesto a následne nahlásiť tento incident na príslušnom mieste. Obžalovaný konal správnym, zákonným spôsobom, chránil zdravie a život dieťaťa ako aj svoj. Použil zbraň so všetkými zásadami a pravidlami. V okolí sa nenachádzala žiadna iná osoba, ktorá by mohla poskytnúť adekvátnu bezprostrednú pomoc. Najbližšie obydlie je vzdialené asi 1 km od miesta. Danú situáciu nebolo ani možné žiadnym iným spôsobom riešiť ako napríklad niekam sa skryť, napr. do auta, do vchodu domu a pod. Žiadneho protiprávneho konania sa obžalovaný nedopustil. Druhý skutok - pri skláňaní sa k dieťaťu, zazrel obžalovaný v tvári dieťaťa strach a bezprostredne pocítil silný úder od chrbta do pravej časti hlavy v mieste, kde sa spája krčná časť chrbtice s lebkou za pravým uchom. Úder bol taký silný, že spadol a spacifikoval ho. Následne prišla séria úderov a kopancov od jedného útočníka, ku ktorému sa následne pridala druhý útočník. Vzápätí pes bežal smerom priamo na tvár obžalovaného v čase, keď ho bili na zemi. Obžalovaný nemal najmenšiu šancu sa brániť, utiecť alebo nejakým spôsobom sa vzdialiť a v určitej chvíli sa mu podarilo zobrať zbraň do ruky a strelil smerom po psovi trikrát, pričom určite zasiahol psa. Od tela psa sa strela (guľka) odrazila do ramena útočníka, čo spôsobilo, že útok sa skončil. Pes zakňučal, spadol a osoba - útočník sa chytil za zranenú ruku, zakričal v zmysle „moja ruka“ a pomalým krokom si išiel sadnúť na obrubník. Obžalovanému chvíľu trvalo, kým sa spamätal z incidentu, pomaly sa postavil, skontroloval deti a manželku, ktoré stáli obďaleč a všetko videli, či sú v poriadku. Následne išiel za poškodeným sa opýtať, či nepotrebuje pomoc. Obžalovaný si nepamätá na priestrel stehna, dozvedel sa to až neskôr v nemocnici, mohlo k nemu prísť pri boji ako ho útočníci zdvihli zo zeme a páčili ruky za chrbtom, avšak s tým nekorešponduje správanie sa poškodeného po zásahu odrazenej strely, poškodený nekríval ani nevidel, že by bola krv na chodníku alebo v okolí. Je potrebné zistiť skutočný čas a spôsob ako prišlo k zraneniu nohy poškodeného a či je vôbec zranenie spôsobené zbraňou obžalovaného. Poškodený telefonoval rodičom a nie polícii alebo záchranke. Obžalovaný konal v nutnej obrane. Poškodený na otázku svedkyne P. na HP 24.5.2017 odpovedal, že na obžalovaného zaútočil až vtedy, keď mu strelil do psa. Z toho jednoznačne vyplýva, že poškodený zaútočil ako prvý, útok bol vedený mstivo, zozadu, nečakane, rázne, vedený hlavne na hlavu obžalovaného. Poškodený vedel, že obžalovaný má funkčnú zbraň a predsa zaútočil. Obžalovaný sa len bránil ako mu to situácia a dvaja útočníci dovolili. Jednou zo základných podmienok inštitútu nutnej obrany je to, aby útok bezprostredne hrozil alebo trval a zároveň smeroval proti niektorému zo zákonom chránených záujmov. Pre postavenie útočnej strany je rozhodujúca počiatočná iniciatíva, teda kto prvý začal a v tomto prípade jednoznačne začal razantný útok päsťou poškodený a následne ďalej pokračoval v útoku. Poškodený (útočník) si bol zjavne vedomý svojej sily, nadvlády nad situáciou podporenou druhou osobou, ako aj svojím psom. Bol uzrozumený, že obžalovaný (v tom čase napadnutý) má pri sebe strelby schopnú zbraň, keďže pred chvíľou bola použitá varovnými výstrelmi do vzduchu. Poškodeného útok bol preto vedený s veľkou intenzitou a na hlavu obžalovaného s jasným cieľom spôsobiť mu zranenie, čo sa mu aj podarilo (viď zdravotnú dokumentáciu obžalovaného v spise). Zánik nutnej obrany je bezpodmienečne spojený s ukončením útoku. A práve preto útok nekončí samotným dokonaním útočného jednania, ale jeho koniec predstavuje ukončenie faktického činu. Z toho vyplýva, že ukončenie útoku nie je zhodné s právnym dokonaním činu. Ak už chránené záujmy neohrozuje žiadny útok a ani nebezpečenstvo, možno pokladať útok za skončený. Dôkazné bremeno, či útok skončil, alebo stále trval, v tomto prípade nesie útočník. Ukončenie útoku musí byť jasne preukázané. To, že útok veľmi pravdepodobne skončil, nemôže byť relevantným záverom, z ktorého by súd pri posudzovaní konania v nutnej obrane, mal vychádzať. Ak by nebolo možné na základe dôkazov zistiť, či útok skončil, je nutné vychádzať zo zásady in dubio pro reo, a teda že útok v dobe, kedy sa mu osoba bránila, trval. Útok sa skončil, keď sa odrazená strela od tela psa trafila nešťastnou náhodou do ramena poškodeného. Poškodený si chytil ruku, prestal s útokom a sadol si na obrubník. Je dôležité si uvedomiť, že vôbec nekonal takým spôsobom, že by sa obával následného akéhokoľvek útoku od obžalovaného. Poškodený bol po celý čas "pánom situácie" a pôsobil na obžalovaného, ktorý sa len v rámci svojich možností vedome alebo podvedome bránil. Ďalej odvolateľ bližšie rozvíja právo na obranu s tým, že potrebná nutná obrana by mala byť taká, aby umožňovala obrancovi okamžité, úplné a konečné odvrátenie útoku bez rizika pre obrancu alebo iné osoby, na druhej strane však vyžaduje použitie takého najmiernejšieho prostriedku reálne prichádzajúceho do úvahy, ktorý ešte vedie k takému cieľu. Nutná obrana nesmie byť celkom zjavne neprimeraná spôsobu útoku. Nie je ale vylúčené, aby použitá obrana bola menej razantná ako útok samotný. To znamená, že ak by chcel útočník spôsobiť ľahkú ujmu na zdraví, môže sám utrpieť ujmu ťažkú a napríklad, ak by chcel

útočiť so zbraňou a tým spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, môže sa stať to, že bude usmrtený. Útok zbraňou na životne dôležité orgány (srdce, hlava a pod.) je právne kvalifikovaný ako pokus o spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví a rozhodne sa od toho odvíja aj nutná obrana, ktorá môže byť až tak intenzívna, že v prípade obavy o životne dôležité orgány a v snahe ochrániť ich pred hroziacim útokom, nie je vylúčené spôsobiť útočníkovi ťažké poranenia aj s trvalými následkami.

Podľa odvolateľa súd sa pri svojom rozhodnutí nevysporiadal s ďalšou závažnou skutočnosťou, a to že poškodený vydal na znalecké skúmanie iné nohavice ako ktoré (tepláky) mal v čase skutku na sebe. Lekárka sa vyjadrila, že veľmi silne krvácal, na skúmaných nohaviciach (fotografie) je len trocha krvi, malý flak, na mieste žiadna krv útočníka, poškodeného zastavila v pokračovaní útoku (bitie do hlavy) odrazená strela do ramena a nie priestrel stehna. Táto skutočnosť bola namietaná počas celého konania a preukázaná na základe videonahrávky z miesta činu, fotografie z miesta činu, výsluchu lekárky záchranej služby MUDr. T. T., výsluchu svedka H. P., výsluchu obžalovaného, znaleckého posudku z oblasti biológie zo dňa 30.4.2013, ktorý uvádza, že bola neúspešná DNA z izolovanej biologickej stopy na riflách poškodeného, tzn. že nebolo preukázané, že dané nohavice mal poškodený v čase skutku na sebe, diery (po údajných strelách v nohaviciach sú na iných miestach a aj v iných počtoch) a ani veľkosť nohavíc nesedí s postavou poškodeného, nemohol ich mať oblečené v čase skutku. Odvolateľ nerozumie tomu, prečo boli nohavice spotrebované, zničené a ostatné veci bunda, slipy poškodeného, ako aj celé oblečenie obžalovaného a detí sa nezničilo. Tento dôkaz (nohavice - rifle) by jednoznačne preukázal nevinu obžalovaného aj v tom, že poškodený vydal nohavice, ktoré nemal na sebe a tým by sa potvrdila verzia obžalovaného. Súd túto závažnú skutočnosť odignoroval počas celého konania a ani v odôvodnení rozsudku sa s ňou žiadnym spôsobom nevysporiadal.

Podľa odvolateľa manželka obžalovaného zavolała na 158, potom obžalovaný a následne osoba, ktorá bola prítomná, avšak ušla pred príchodom polície, tiež zavolała na 158, avšak súd sa touto informáciou vôbec nezaoberal a nemal záujem vypočuť a stotožniť svedka, ktorý musel byť prítomný v čase a na mieste (korunný svedok). Je veľký predpoklad, že tá osoba je druhý útočník, ktorý z miesta ušiel. Poškodený aj W. zhodne vypovedali, že manželka obžalovaného na mieste v čase skutku nebola. Súd sa vôbec nevysporiadal s tým, že ako je možné, že ako prvá na linku 158 volala manželka obžalovaného. Súd vôbec od KR PZ nepožiadala o informáciu, ktoré osoby a v ktorom čase volali na linku 158.

Odvolateľ uviedol k miestu skutku, že prvé aj druhé sa nachádzajú mimo miesta riadne označeného tabuľkou - miesto voľného výbehu psov. K osobe, ktorá dobehla hneď po skutku, obžalovaný opoznal N. W.. Policajti v civilnom oblečení, ktorý musel rýchlo a dlhšie utekať, lapal po dychu a sadol si hneď k poškodenému a začal sa s ním dôverne rozprávať, určite ho osobne poznal. Vôbec mu neposkytoval prvú pomoc. Policajtom sa preukázal služobným preukazom ako ochrankár ústavných činiteľov. Keď dobehne profesionálny policajt, ochrankár ústavných činiteľov a nezačne riešiť situáciu tak, že zabezpečí útočníka (obžalovaného), nezoberie mu zbraň a ani nevykoná ďalšie postupy, ktoré má nacvičené z práce, tak z toho vyplýva, že to určite nebolo potrebné, lebo situácia si to nevyžadovala.

Podľa odvolateľa svedok W. nie je osobou, za ktorú sa vydáva, t.j. osobou, ktorá bola v čase skutku na mieste, o čom svedčí úplne iná konštrukcia tela, jeho výpoveď a previerka jeho výpovede na mieste. Mimo iného tvrdí vo svojej výpovedi, že na miesto skutku prišli policajti a mierili na obžalovaného samopalmi, že zbraň vyťahoval z tašky, z batohu. Žiadny policajt nemal samopal. Sú tam také rozpory, ktoré svedčia o tom, že táto osoba v tom čase na mieste skutku nebola, ale bola tam iná osoba. Svedok W. určil ako jediný nesprávne miesto skutku počas previerky výpovede na mieste. W. súdneho konania nebola dodržaná, všetky dôkazy zo strany obžaloby sa vykonali a navrhnuté dôkazy obhajoby neboli vykonané a bez zdôvodnenia zamietnuté.

Podľa odvolateľa je absolútne vylúčené, aby otec s dvomi malými 4-ročnými deťmi a s manželkou, s ktorými ide podvečer na prechádzku, zoberie si pištoľ, ktorá je ČZ mod. 83, kal. 7,65 mm Browning, ktorá je nedôrazná, neúčinná a pred zrakom svojej rodiny ide strieľať bezdôvodne po cudzej osobe a jeho psovi, aby im úmyselne spôsobil ublíženie na zdraví. Obžalovaný bol pred skutkom v dobrej psychickej kondícii, žil šťastným rodinným životom, proste v pohode a netrpel žiadnou duševnou poruchou. V čase skutku mal obžalovaný 51 rokov, ženatý, 3 deti, 20 rokov bol príslušníkom PZ, 10 rokov príslušníkom mestskej polície, SBS vykonávajúci množstvo výjazdov a služobných zákrokov, školení bez akýchkoľvek disciplinárnych previnení, opakovane zdravotne preverený na nosenie služobnej zbrane, netrestaný ani priestupkovo nebol riešený, zbraň mal v legálnej držbe, telesná výška 170 cm a telesná hmotnosť 75 kg.

Osoba poškodeného - vyučený mäsiar, mohutný, extrémne silný (viď foto v spise), telesná výška min. 190 cm, telesná hmotnosť 115 kg. Z uvedeného vidno zjavný fyzický nepomer. Obžalovaný nikdy nepoužíva hanlivé slová typu jebol, do piči a pod. (poškodený nehovorí pravdu o slovách obžalovaného), najmä keď bol s malými deťmi a manželkou. Hanlivé slová sú zrejme výrazovým prostriedkom poškodeného a v komunite, v ktorej sa pohybuje.

Zo správania poškodeného počas posledných rokov k manželke obžalovaného, keď mal poškodený T. chodiť s kamarátmi na pracovisko (v banke) a cez sklenú výplň na manželku obžalovaného ukazovať rukou a robiť grimasy, sledovať ju na ceste domov z práce a taktiež pred kamarátmi na ňu ukazovať prstom a vulgárne nadávať, inokedy si pred ňou odpľuť, čo sa malo opakovať a čo bolo aj načrtnuté na pojednávaní, kde sa mala konať konfrontácia, pričom po tomto pojednávaní akoby sa po poškodenom zľahla zem a znova sa objavil 11.9.2017 v popoludňajších hodinách aj so psom, spravil pár grimás a išiel preč, odvolateľ odvodil, že je absolútne nelogické aby poškodený ako obeť znovu neustále vyhľadával manželku obžalovaného.

Ďalej bolo poukázané, že pes, stafordširsky bulterier, je bojové plemeno, agresívne, veľmi nebezpečné, využívané na obranu majiteľa. Fotografia k zraneniu psa (viď spis). Obhajoba žiadala vypočúť ošetrojúceho veterinára, resp. poveriť znalca z príslušného odboru, aby ozrejmil zranenie psa, kadiaľ strela vnikla a kadiaľ vyšla z tela von, nakoľko táto odrazená strela spôsobila, že útočník ukončil útok.

Podľa odôvodnenia rozsudku vychádzal súd pri svojich záveroch hlavne z výpovede poškodeného a jeho kamaráta Y. W., ktorý údajne vypovedal zhodne ako poškodený. Súd si nevšimol nielen skutočnosť, že poškodený pri svojich výpovediach opisuje skutkový priebeh diametrálne odlišne, ale predovšetkým aj obrovské rozpory vo výpovedi poškodeného a svedka Y. W.. Poškodený sám vo svojej výpovedi potvrdzuje priebeh skutku podobne ako ho opísal obžalovaný, keď vo svojej výpovedi uvádza, že jeho pes sa priblížil k jeho rodine na jeden a pol metra a obžalovaný z tašky, ktorú mal so sebou, vybral rukou zbraň a vystrelil 1 krát do vzduchu, potom sa jeho pes rozbehol k obvinenému a potom vystrelil na psa 1 až 2 krát, pričom on, poškodený, stál asi 3-4 metre od obžalovaného, pes zaskočil a poškodený sa rozbehol k obžalovanému.

Súd sa vôbec vo svojom rozhodnutí nevysporiadal so skutočnosťou, ako mohol poškodený k obžalovanému pribehnúť s postreleným stehnom, pričom nič necítil a okrem toho výstrelu padli asi 4 výstrely, spolu 8 krát, pričom následne skočil po obžalovanom, zdrapil ho a "jebol" na zem a zovretou päťou mu dal ranu do oblasti hlavy, po prvej rane obžalovaný padol na zem, kľučal na obžalovanom a opakovane ho udieral do hlavy, zrazu pocítil bolesť v oblasti bicepsu pravej ruky, odstúpil od muža a sadol si opodiaľ na obrubník. Výpovede poškodeného sú zjavne účelové a zavádzajúce, o čom svedčí aj skutočnosť, že najskôr poškodený vo svojej výpovedi uviedol jednu ranu do vzduchu, jednu ranu do psa a ostatné do neho - jednu ako utekal k obžalovanému, údajne obžalovaný na neho stále strieľal a následne však uviedol, že počas toho, ako bil obžalovaného päťou do hlavy, ho obžalovaný zasiahol do nohy a potom do bicepsu. Uvedené zjavné rozpory vo výpovedi poškodeného a obžalovaného neboli prvostupňovým súdom odstránené.

Ďalej k údajnej zhodnej výpovedi svedka Y. W., ktorý je blízkym kamarátom poškodeného poukazuje odvolateľ na skutočnosť, že tento svedok vo svojej výpovedi najskôr uviedol, že pri venčení psi utekali smerom k rodine obžalovaného, ktorý začal kričať, aby si ich zobrali, psi pobehli smerom k rodine obžalovaného a obžalovaný mal vtedy vytiahnuť zbraň spod bundy alebo spoza opaska a namieriť ju na poškodeného, ale videl, že obžalovaný mieri na psa, a preto sa poškodený postavil medzi obžalovaného a zbraň, potom sa obžalovaný s poškodeným držali za ruky (ako sa mohli takto držať, keď mal mať obžalovaný v ruke zbraň), začali sa spolu mixovať a zrazu počul len streľbu smerom k nim, jedna strela smerovala k nemu asi pol metra od neho smerom z boku, počul 3-4 výstrely - to boli prvé výstrely - ako spolu zápasili, strhávali sa, spadli na zem a vtedy počul znovu streľbu, na to poškodený zreal od bolesti, svedok vytušil, že bol postrelený poškodený, vtedy postrelil aj psa, lebo kňučal. Následne svedok uviedol, že až keď obžalovaný začal kričať, aby si zavolali k sebe psom, tak ich volali, pes poškodeného sa rozbehol k rodine obžalovaného a keď bol asi 5 metrov od obžalovaného, tento mal vytiahnuť pištoľ a namieriť ju na psa so slovami, aby si ho zobral preč, lebo ho zastrelí. Svedok vtedy počul streľbu, 1 alebo 2 výstrely. Videl ako poškodený ide rýchlou chôdzou k obžalovanému, začul asi ďalšie 3 výstrely, pričom jeden sa odrazil rovno pod nohou. Videl ako obžalovaný s poškodeným spolu zápasili a spadli na zem. Svedok sa rozbehol k obžalovanému a vtedy počul ďalšiu streľbu, ďalšie 3 výstrely, a vtedy zakňučal

pes od bolesti a aj poškodený. Nezdá sa mu nelogické, že po výstrele do vzduchu sa niekto rozbehne proti strieľajúcemu, lebo si bráni psa a svedok by urobil to isté. Uviedol, že po strelbe sa obžalovaný a poškodený dostali telo na telo, mixlovali so sebou, potom počul tú druhú strelbu, keď bol jeho pes skoro pri ňom (ďalší rozpor vo výpovedi, v ten istý deň).

Tento svedok vo svojej pôvodnej výpovedi uviedol, že išli spolu s poškodeným ku obžalovanému a chceli chytiť psov, obžalovaný vtedy vytiahol zbraň spod bundy a namieril ju na psa poškodeného a kričal, aby si ho zobral, lebo ho obžalovaný zastrelí - svedok kričal na poškodeného, aby sa vrátil, lebo poškodený bežal smerom k mužovi, keď videl že mieri na jeho psa a postavil sa medzi muža a zbraň, pričom sa obžalovaný s poškodeným držali za ruky (aj keď obžalovaný mal údajne v ruke zbraň), vtedy počul prvé strely. Vo svojej druhej výpovedi - po prvej strelbe, jeden alebo dva výstrely, Marek išiel k obžalovanému rýchlou chôdzou, vtedy počul výstrely asi 3, pričom jeden sa mu odrazil rovno pod nohou, videl ako v stoj zápasili, potom sa posunuli o pár metrov a padli na zem a počul ďalšiu strelbu, ďalšie 4 výstrely, ak nie viac, vtedy zakňučal pes a od bolesti aj poškodený.

Súd vo svojom odôvodnení rozsudku sám uvádza že z dodatku ku znaleckému posudku KEÚ PZ Bratislava, PPZ - KEU-BA-EXP-2013/15864 boli obidve výpovede minimálne spochybnené, resp. výsledky z tohto znaleckého posudku nesúhlasia s výpoveďami svedka W., ako aj poškodeného.

Výpoveď obžalovaného je na rozdiel od výpovedí poškodeného a svedka W. od začiatku konania nemenná. Opakovane uvádza, že nemal žiaden úmysel niekomu ublížiť, na žiadnu osobu nemieril a len sa bránil varovnými výstrelmi do vzduchu. Z výpovede obžalovaného, ako aj výpovede svedkyne P. jasne, ako aj z ostatných dôkazov vyplýva, že zbraň, ktorú mal pri sebe, použil len na ochranu svojho zdravia, života a svojej rodiny. Na poškodeného počas celého skutku ani len nemieril a nieto ešte strieľal, a to aj napriek tomu, že sa poškodený správal maximálne arogantne a agresívne. Obžalovaný sa naivne domnieval, že varovné výstrely do vzduchu odvrátia toho pitbula a jeho majiteľ nezaútočí na obžalovaného. Súd počas celého konania, ako aj v rozsudku nevyvrátil výpoveď obžalovaného, ale sa ani nevysporiadal s opisom skutku obžalovaného, pohnútkou a jeho konaním. Jeho výpoveď potvrdila aj svedkyňa, manželka H. P.. Naopak ako dôveryhodné výpovede si súd osvojil výpoveď poškodeného a jeho kamaráta, svedka W., ktorých výpoveď je spochybnená nielen na základe samotných rozporov zhora uvedených, ale aj na základe vykonaného znaleckého dokazovania. Zo znaleckého dokazovania vyplýva, že všetky strelné rany boli z bezprostrednej blízkosti max 0 -50 cm. Táto skutočnosť absolútne vylučuje výpoveď poškodeného a W., že bol poškodený postrelený zo vzdialenosti 3,5 m resp. 5,5 m. Taktiež ohliadka tela poškodeného zo dňa 14.11.2012 vykonaná v nemocnici v Bratislave na H. ulici vyvracia tvrdenia poškodeného a jeho strelné zranenia nemohli vzniknúť tak, ako opisuje.

Odvolateľ ďalej poukázal na absenciu subjektívnej stránky trestného činu (úmysel) podľa § 155 ods. 1 Tr.zák., ktorý sa kladie obžalovanému za vinu. Počas celého konania nebol nijakým spôsobom preukázaný jeho úmysel konať v zmysle uvedenej skutkovej podstaty trestného činu. Práve naopak, zo strany obžalovaného sa jednalo o nutnú obranu v zmysle § 25 Tr.zák. Ako vyplýva z viacerých zabezpečených dôkazov počas celého skutku sa snažil odvrátiť priamo hroziaci, ako aj trvajúci útok na osobu obžalovaného, ako aj na jeho rodinu. Takéto konanie nie je možné kvalifikovať podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. a z teoretického hľadiska pri zjavnej absencii úmyslu by sa svojim konaním mohol dopustiť trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr.zák.

Podľa odvolateľa teda z vykonaného dokazovania vyplýva, že skutok ako taký sa síce stal, ale úplne odlišne od popisu skutku uvedeného v obžalobe a v napadnutom rozsudku, pričom z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že skutok nie je trestným činom a nebolo preukázané ani to, že obžalovaný spôsobil poškodenému úmyselne akúkoľvek ujmu na zdraví. Obžalovanému nebolo preukázané, že sa dopustil skutku, a teda trestného činu uvedeného v obžalobe a nebolo mu ani preukázané spáchanie žiadneho iného trestného činu, respektíve existujú vážne pochybnosti o tom, že by sa žalovaného skutku skutočne dopustil, a preto sa malo rozhodnúť v súlade s jednou zo základných zásad trestného konania in dubio pro reo, teda zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Súd sa nevysporiadal najmä nasledujúcimi otázkami, ktoré sú na spravodlivé rozhodnutie nevyhnutné:

- kto začal útok a akou intenzitou - podľa obhajoby to bol poškodený s veľkou intenzitou na hlavu obžalovaného,
- nohavice poškodeného boli podľa obhajoby zámerne zamenené, nesúhlasí veľkosť, typ - modré rifle vs. šedé tepláky, diery po strelách nekorešponujú so zranením, chýba krv, povýstrelové splodiny,

dokonca poškodený uvádza podrobne kedy a akým spôsobom ich odovzdal policajtom, čo je v rozpore s protokolom o odovzdaní veci.

- chýba zdravotná dokumentácia poškodeného z operácie, liečenia a z dopravnej nehody, ktorej bol účastníkom s vážnymi zdravotnými následkami, hoci poškodený vyslovil súhlas, že ju sám dodá, resp. nebude mať výhrady s jej dodaním na súd,
- zranenie stehna - je absolútne sporné, z ktorej strany je vstrel do stehna poškodeného a z ktorej výstrel. Podľa obhajoby jednoznačne vstrel je od análneho otvoru o čom svedčí malá diera v koži a na opačnej strane stehna je veľká diera (jazva). Je sporné, či to vôbec bol priestrel, možno že strela zostala v stehne a až následne bola strela chirurgicky vybratá. Je sporné aj ktorá zbraň a akého kalibru zranenie stehna spôsobila. Neexistuje žiadna kvalifikovaná správa, expertíza, znalecké skúmanie, hoci obhajoba neustále to navrhovala,
- krv - len na mieste, kde sedel poškodený na obrubníku bolo pár kvapiek krvi. Krv poškodeného sa nenachádzala na žiadnej časti odevu ani na tele obžalovaného, hoci relatívne dlho boli v priamom kontakte "telo na telo" a určite keby silno krvácal, tak ako opisuje ošetrujúca lekárka, tak by sa krv našla na odevu, ako aj na mieste by bola kaluž. Obhajoba predpokladá, že toto zranenie vzniklo neskôr tesne pred príchodom sanitky, bez vedomosti obžalovaného,
- zranenia obžalovaného - súd sa vôbec nezaoberal zraneniami obžalovaného, ktoré sú bodovo ohodnotené viac ako zranenia poškodeného, obžalovaný má trvalé následky, poškodený je aj syn obžalovaného, o čom svedčí správa Mgr. T.,
- súd sa nezaoberal tým, že obžalovaný mal zbraň v legálnej držbe a použil ju v intenciách krajnej núdze a nutnej obrany,
- súd nemal záujem riadne zistiť, ktoré osoby volali v tejto veci na linku 158, obhajoba to považuje za dôležité, lebo tie osoby boli prítomné pri skutku,
- súd nemal záujem stotožniť osoby komunikujúce na internetovom fóre, ktoré vystupovali pod nickmi L. L., W., O. 2, ktorí môžu objasniť priebeh skutku,
- na pojednávaní bola uvedená iná výška škody než aká je uvedená v rozsudku.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril poškodený T. T. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 10.10.2017, v ktorom uviedol, že súhlasí s napadnutým rozsudkom, že obžalovaný je vinný a odvolanie obžalovaného je zavádzajúce a nesúhlasí s ním. Poškodeného pes nikoho neohrozoval a ani nedrgol do dieťaťa obžalovaného P.. Pes si ich nevšimol, len okolo prešiel. Poškodený nebol uzrozumený, že obžalovaný P. má zbraň. Pri streľbe na psa, ktorého zasiahla guľka, sa nemohla od psa odraziť a zasiahnuť poškodeného. Obžalovaný P. na poškodeného vystrelil 3 krát, jedna strela mu urobila čistý prestrel stehna, druhá strela ho trafila do ramena a tretia strela ho štrajchla v oblasti pečene. Manželka a deti obžalovaného P. v čase incidentu tam neboli, poslal ich preč. Nie je pravda, že obžalovaný po streľbe prišiel za poškodeným a opýtal sa ho, či nepotrebuje pomoc. Keby to tak malo byť, tak prečo strelal. Oblečenie poškodeného mohlo ísť bez problémov na znalecké skúmanie, nakoľko v nemocnici bol strážený a jeho veci boli v igelitovom vreci, vzali ich príslušníci Policajného zboru. Strážený bol v nemocničnej izbe počas operácie a potom až do rána, takže si nemal ako vymeniť nohavice. Poškodeného pes nie je bojové plemeno ako opisuje obžalovaný P.. Poškodený pribehol k obžalovanému P., až keď mu strelil do psa. To čo opisuje je blud. Obžalovaný P. poukazuje na výšku a váhu poškodeného, ale treba sa pozrieť aj na to, že obžalovaný bol príslušníkom Policajného zboru asi 20 rokov. Určite absolvoval rôzne výcviky. K vyjadreniam jeho manželky len toľko, že vravela presne to, čo jej obžalovaný doma nakázal. V minulosti mal už obžalovaný podobný incident, kde pes napadol jeho dievča, len to bolo bez streľby.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní dňa 25.10.2017. Po jeho doručení bolo odvolacím súdom zistené, že vyjadrenie poškodeného T. T. k odvolaniu obžalovaného doručené na prvostupňový súd dňa 10.10.2017 nebolo prvostupňovým súdom doručené ostaným procesným stranám, čo teda vykonal odvolací súd.

Následne dňa 15.1.2018 doručil na tunajší súd obžalovaný Y. P. svoje písomné stanovisko k vyjadreniu poškodeného T. T., ktoré odvolací súd doručil ostatným procesným stranám a v ktorom obžalovaný uviedol nasledovné skutočnosti:

- pridržiava sa svojej výpovedi, ktorú viackrát zopakoval na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, pričom jeho argumenty a navrhované dôkazy sú nemenné, jasné, zrozumiteľné. To, že správanie tam prítomného psa nebolo v súlade s § 4 zákona č. 282/2002 Z.z. dokazuje aj záver správy z psychologického vyšetrenia jeho maloletého syna, z ktorého vyplýva, že syn prežil psychotraumatický

zážitok s príznakmi posttraumatickej stresovej reakcie a posttraumatického stresového stavu. Podľa vyššie citovaného zákona vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná psa ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá. Napadnutie psom a T. sa udialo mimo priestoru pre voľný výbeh psov;

- tvrdenie T. je účelové, samozrejme, že vedel že je obžalovaný ozbrojený zbraňou, ktorú použil pri varovných výstreloch do vzduchu, keď útok psa (pitbull) na jeho osobu trval, T. vo vyjadrení píše, že pribehol k obžalovanému až keď strelil do psa;

- príkladá reálnu dráhu vstrely a výstrelový kanál, kadiaľ išla odrazená guľka z tela psa a ktorým smerom;
- T. uvádza, že obžalovaný vystrelil na neho trikrát, čo nie je pravda, na žiadnu osobu nikdy nestrielal, útočníci boli stále za obžalovaným, jednou rukou ho držali a druhou dostával silné rany do pravej časti hlavy, zranenia T. sú zdokumentované v spise, avšak chýbajú adekvátne stopy krvi na mieste, kde sa stal skutok, kde sedel T. po skutku, na oblečení. Priestrel stehna je otázne, z ktorej strany bol vstrel, počas celého trestného konania žiadal o všetky lekárske správy, vrátane výsledky z röntgenov, CT a správy z operácie, kde by sa jasne preukázalo, z ktorej strany bol vstrel. Je sporné, z ktorej zbrane vyšiel výstrel. O zranení stehna sa dozvedel obžalovaný až v nemocnici, keď bol hospitalizovaný. Dovtedy sa na nohu nesťažoval, iné zranenie ani na ňom nevidel a ani nekrvácal. Stonal, len pre bolesť ruky, ktorú si držal druhou rukou. Vtedy prestal T. s útokom na jeho osobu, keď zacítil bolesť v ruke. T. nemal žiadne obranné zranenia, takže nemohli stáť v tvárú v tvár (škrabance, pichnutie do oka, pohryznutie a pod.). T. nemohol byť strelený do nohy, keď podľa vyjadrenia svedkov útočníci rozdávali údery a kopance asi 20 minút. Obžalovaného zranenia boli obodované na 153 bodov, má trvalé následky a obmedzenú kývavosť kolenného kĺbu 8 %;

- manželka a deti boli až do príchodu polície na mieste, manželka volala prvá na 158, následne volal obžalovaný osobne. Ved' keby tam nebola, tak by nemohla telefonovať a volať o pomoc políciu. Dieťa utrpelo posttraumatický šok (správa T.. T.) z toho, čo sa stalo, čo videl ako dva muži a pes zaútočili na jeho otca;

- za poškodeným obžalovaný nešiel, lebo pri T. už sedela osoba, v priateľskom rozhovore, následne sa dozvedel, že je to zástupca riaditeľa z Úradu na ochranu ústavných činiteľov p. W.. Keby bola situácia vypätá, určite by zasahoval, odzbrojil by obžalovaného, resp. by vykonal iné opatrenia. T. nebolo potrebné poskytnúť žiadnu prvú pomoc, sedeli s W. na obrubníku chodníka. Ved' keby silno krvácal, ako udáva privolaná lekárka z RZP, tak by na mieste do príchodu sanitky bola veľká kaluž krvi na chodníku, čo nebolo;

- na oblečení mal 15 dier, nie je možné určiť, či sa jedná o vstrel a či výstrel, neboli zistené žiadne povýstrelové stopy, nebola žiadna krv, ani len na slipoch, T. mal na sebe tepláky, a nie rifle v čase skutku. Je absolútne neprijateľné, že sa oblečenie spotrebovalo, hoci to bol najdôležitejší dôkaz o nevine obžalovaného, do riflí by sa nebol zmestil, boli malé, hoci boli vydané priložené uznesenia vyšetrovateľa zo dňa 5.5.2014 a 12.6.2014;

- T. mal tepláky, o čom svedčí videozáznam televízie, fotografie, výpoveď obžalovaného a jeho manželky, ohliadka v nemocnici;

- plemeno staford je jednoznačne bojové plemeno uvádzané vo všetkých publikáciách a médiách, jeho sila, nebezpečnosť a povaha je každému známa. T. nikdy nedoložil doklady, že pes ktorý útočil, bol jeho a nie osoby, ktorá ušla z miesta skutku;

- slová "sraľo" a pod., ktoré uvádza, len potvrdzuje, že vulgárnosť jeho prejavu, mu je blízka. Fyzická dispozícia T. v porovnaní s obžalovaným je evidentná, navyše je vyučený mäsiar, v minulosti mal kolíziu s automobilom, kde utrpel viaceré vážne zranenia (napr. prasknutá lebka), čo má vplyv na jeho správanie. Rady polície obžalovaný opustil v roku 1998, to je 16 rokov pred skutkom. Nepracoval na takej pozícii, kde by bol potrebný špeciálny výcvik, sebaobrana, pracoval v kancelárii;

- obžalovaný incident zažil, avšak útočil, skočil pes kokeršpaniel uviazaný na vôdke pri košíkoch pred obchodom na jeho 1,5 ročné dieťa. Bolo to riešené ako priestupok a zodpovednej osobe, majiteľovi psa bola udelená bloková pokuta 30 € za spáchanie priestupku.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že v plnom rozsahu trvá na podanom odvolaní. Chcel by ešte doplniť, že na expertízu boli predložené slipy poškodeného, na ktorých neboli stopy krvi. Pripomína ešte, že poškodený vydal nejaký zvuk ako náznak bolesti, chytil si ruku, sadol si na obrubník a tým pádom ukončil útok na klienta. Výhrady má aj proti popisu a charakteristike zranenia, ktoré malo byť spôsobené v oblasti nohy, malo ísť o priestrel, pričom zvláštne je to, že toto

zranenie nekrvácalo zásadným spôsobom, na zemi neboli žiadne výrazné stopy krvi, pričom 10 - 15 min sa čakalo na sanitku, pričom lekárka konštatovala, že toto zranenie silno krvácalo potom, čo prišli na miesto, je otázne ako k tomuto zraneniu prišlo, či to bolo vôbec zranenie, na ktorom sa mal podieľať klient. Vzhľadom na popis tohto zranenia muselo prísť k nemu bezprostredne pred príchodom sanitky. Neuvádza sa ani veľkosť vstrelu, pričom obhajoba žiadala podrobné správy z operácie. Všade v literatúre sa popisuje, že v mieste vstrelu je maličký otvor a v mieste výstrelu v porovnaní s tým väčší. Preto v žiadnom prípade táto strela nemohla prísť spredu. Trvá na tom, aby odvolací súd zrušil prvostupňový rozsudok a v zmysle § 285 písm. b) Tr.por. klienta oslobodil, nakoľko skutok nie je trestným činom. Alternatívne navrhuje v prípade zrušenia rozsudku vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že od začiatku tvrdí, že napadnutý bol on s jeho rodinou. Prvé čo urobil, čo ho napadlo, keď pristúpil k synovi, psa nohou odkopol. Trvá na tom, že pes útočil na syna, a to od chrbta, išiel mu ňufákom medzi lopatky. Po nikom obžalovaný nestrieľal, boli za ním, zozadu ho držali, poškodený súdiac podľa výšky, že to bol on, ho zozadu udieral do hlavy, druhý mu vykrúcal ruky. Obžalovaný strieľal na psa, keď mu išiel zakusnúť do tváre. Vtedy došlo k odrazeniu guľky od psa. Určite strieľal viackrát, a to do vzduchu opakovane, potom vyšiel nejaký výstrel, keď mu vykrúcali ruky a vtedy keď na neho zaútočil pes, vtedy strieľal po psovi, vystrelil tri rany a jednou ho zasiahol, pes padol, zakňučal, myslel si, že ho trafil do hlavy, v tom momente stonal aj T., a sťažoval sa, že ho bolí ruka. Na človeka nestrieľal, strieľal na psa a ostatné výstrely išli do vzduchu a nemal žiaden záujem nikomu ublížiť. Trvá na tej časti svojho vyjadrenia, ktoré podal súdu, že podľa citovaného zákona vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná psa ovládať v každej situácii, pričom je povinný predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá a zabraňoval vzniku škôd na majetku, prírode atď. V celom rozsahu sa stotožňuje s návrhom svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 321 ods. 3 Tr.por. ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. súd môže podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný,

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák. súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i) Tr.zák. povinnosti spočívajú najmä v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. súd uloží trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

Podľa § 60 ods. 6 Tr.zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. e) Tr.zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného, a to aj voči výroku o vine, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že podané odvolanie je nedôvodné z pohľadu namietaného výroku o vine, avšak z pohľadu výroku o treste bolo zistené, že uložený trest je neprimeraný.

Prvýkrát bolo o obžalobe rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/99/2014 zo dňa 28.9.2015, ktorým bol obžalovaný Y. P. rovnako uznávaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. na rovnakom skutkovom základe a s uložením rovnakého trestu a povinnosťou nahradiť škodu ako v napadnutom rozsudku. Uvedený rozsudok bol na základe odvolania obžalovaného zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/13/2016 zo dňa 10.5.2016 z dôvodov § 321 ods. 1 písm. písm. b), písm. c) Tr.por. a vec bola podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátená prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie najmä z dôvodu, že prvostupňový súd nevykonal všetky relevantné a dostupné dôkazy bližšie špecifikované odvolacím súdom v uvedenom rozhodnutí, čo považoval odvolací súd za nevyhnutné na spravodlivé rozhodnutie o podanej obžalobe.

Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd jeho zrušovacie rozhodnutie rešpektoval a nariadené úkony vykonal. Na hlavnom pojednávaní konanom

- dňa 16.1.2017 boli vypočutí svedkovia T. P. J. (V.), Y. V., T. T. B. a T. P., boli prehraté v zápisnici uvedené obrazové a obrazovo-zvukové záznamy a boli prečítané v zápisnici uvedené listinné dôkazy vrátane previerky výpovedí na mieste činu obžalovaného, poškodeného a svedkov H. P. a Y. W.,
- dňa 20.3.2017 boli vykonané konfrontácie medzi obžalovaným a poškodeným, medzi obžalovaným a svedkom Y. W. a medzi poškodeným a svedkom Y. W. a procesným stranám boli predložené vecné dôkazy (oblečenie poškodeného),

- dňa 24.5.2017 bola vypočutá svedkyňa N.. Y. P., boli vykonané konfrontácie medzi poškodeným a svedkyňou H. P. a medzi svedkami Y. W. a H. P., prvostupňový súd odmietol návrhy obhajoby na doplnenia dokazovania a po záverečných rečiach bolo rozhodnuté spôsobom uvedeným na začiatku odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Pred vydaním zrušovacieho uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/13/2016 zo dňa 10.5.2016 boli na hlavnom pojednávaní vykonané tieto dôkazné prostriedky:

- dňa 19.1.2015 - boli vypočutí obžalovaný Y. P., poškodený T. T., svedkovia Y. W. a H. P.,
- dňa 2.3.2015 - boli vypočutí znalci T.. J. V., S., T. P. B. a G.. T.. J. W., L., svedkovia U. P. a L. W. a boli prečítané v zápisnici uvedené listinné dôkazy,
- dňa 29.4.2015 - boli vypočutí svedok L. S. a znalci mjr. N.. T. O., mjr. N.. Y. L., npor. N.. G. L. a mjr. T. H. S.,
- dňa 1.7.2015 - boli vypočutí svedkovia N.. Y. P., T.. T. T. a T.. N. W.,
- dňa 28.9.2015 - bol vypočutý svedok N. T..

Odvolačný súd po posúdení prejednávanej veci uvádza nasledujúce skutočnosti.

I. K výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania trestnej činnosti

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že boli riadne predvolané resp. upovedomené strany trestného konania o termínoch hlavného pojednávania, ktoré bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr.por. a zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne rozviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a v otázke trestu, hoci uložený trest bol odvolacím súdom vyhodnotený za neprimeraný, ako je to bližšie v ďalšom rozvedené.

Odvolačný súd v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu musí konštatovať, že vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným, ktorého konanie zároveň napĺňa všetky znaky trestného činu uvedeného v napadnutom rozsudku a odvolací súd sa v tomto smere poukazuje na správne zistené skutkové a z nich odvodené právne závery prvostupňového súdu uvedené v napadnutom rozsudku, z ktorých zdôrazňuje a dopĺňa ich nasledovnými skutočnosťami.

Z vykonaných dôkazov je aj podľa odvolacieho súdu zrejmé, že v mieste, čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku obžalovaný Y. P. úmyselným konaním (formou nepriameho úmyslu, keďže pri svojom konaní, vzhľadom na charakter použitej zbrane a opakovanú streľbu z pištole, a to aj pri bezprostrednom kontakte s telom poškodeného, bol uzročený s tým, že jeho konanie môže viesť k ťažkej ujme na zdraví poškodeného, lebo za daných podmienok nemohol počítať so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by mohla zabrániť následku, ktorý si mohol predstaviť ako možný) na základe počiatočného verbálneho konfliktu s poškodeným T. T. tohto výstrelmi zo svojej legálne držanej pištole zasiahol do stehna ľavej nohy, pravej strane hrudníka a do pravej ramennej kosti, pričom poškodenému spôsobil strelnú ranu pravého ramena so zlomeninou ramennej kosti na rozhraní strednej a vzdialenejšej tretiny, povrchové strelné poranenie charakteru odreniny na pravej strane hrudníka a strelnú ranu v oblasti ľavého stehna charakteru priestrelu s výstrelom v strednej časti ľavého sedacieho svalu a toto zranenie treba považovať za ťažkú ujmu na zdraví podľa § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4, keďže spĺňalo zákonné podmienky poruchy zdravia trvajúcej dlhší čas, pretože zranenie si vyžiadalo liečenie aj práceneschopnosť v trvaní minimálne 42 kalendárnych dní, počas ktorých bol poškodený závažným spôsobom ovplyvnený v obvyklom spôsobe života.

Ohľadom vyhodnotenia zranení poškodeného ako ťažkej ujmy na zdraví odvolací súd poukazuje najmä na závery znaleckého posudku T.. P. B. z odvetvia chirurgie (č.l. 175-188), ktorý posudzoval zranenie poškodeného T. T. a podľa ktorého s prihliadnutím najmä na prítomnú strelnú ranu v oblasti pravého ramena so vznikom viacúlomkovej zlomeniny pravej ramennej kosti si táto vyžiadala operačný zákrok spočívajúci v naložení vonkajšieho fixátora na priblíženie úlomkov vo vyhovujúcom postavení a ich

postupnom zrastení. Zranenia si vyžiadali hospitalizáciu v trvaní 7 dní s podstúpením operačného zákroku, v pooperačnom období užívanie antibiotickej liečby, ktorá pokračovala aj v domácom prostredí, ako aj podávanie lieku na prevenciu vzniku tromboembolickej choroby, popísané drény boli odstránené ešte počas hospitalizácie. Poškodený chodil na pravidelné kontroly, sledovanie hojenia zošitých rán ako aj okolia kože okolo fixátora a skoré predídanie novej infekcii a zavlečenia infekcie do kosti napriek prekrytiu okolia klincov. Po 9 týždňoch sa odstránil fixátor a po rehabilitačnej liečbe a vytvorení dostatočne pevného kostného svalku v mieste zlomeniny po 3 mesiacoch bolo možné plné zaťažovanie končatiny. Uvedené zranenie a jeho dĺžka hojenia v trvaní 12 týždňov je plne adekvátne ako zraneniu, tak aj štandardom liečby, práceneschopnosť si vyžaduje asi 8 - 10 týždňov.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že streľba z pištole zo strany obžalovaného predchádzala konflikt obžalovaného a poškodeného týkajúci sa povinnosti mať psa na vŕdzke a k tomu odvolací súd uvádza, že zo spisu je zrejmé, že celá udalosť sa stala v oblasti miesta, kde je povolený voľný výbeh psov a v tomto smere je nepodstatné, či pes poškodeného bol v takto určenom priestore alebo z tohto priestoru odbehol a nachádzal sa už mimo neho. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že pes sa obžalovaného ani člena jeho rodiny, maloletého dieťaťa podľa všetkého nedotkol a pokiaľ obžalovaný mal za to, že jeho maloleté dieťa bolo zo strany psa poškodeného nejakým spôsobom ohrozené, odvolací súd uvádza, že na túto skutočnosť a na následne vzniknutý slovný konflikt s poškodeným reagoval neadekvátnym a nepochopiteľným spôsobom - streľbou z pištole, ktorú mal so sebou. Obžalovaný síce vystrelil najprv do vzduchu, ale následne strieľal na psa poškodeného, pričom kvôli obrane svojho psa sa poškodený rozbehol k obžalovanému, ktorý poškodeného zasiahol výstrelom do ľavého stehna a poškodený následne obžalovaného aj fyzicky atakoval údermi päšťou a pri fyzickom súboji obžalovaný opätovne opakovaně vystrelil z pištole a zasiahol poškodeného do pravej strany hrudníka (povrchovo) a do pravej ramennej kosti.

Obžalovaný popísal skutok tak, že poškodeného pes mal vraziť synovi do chrbta, ktorý spadol, načo psa odsotil nohou a postavil medzi psa a syna a keď poškodený napriek jeho žiadosti psa nezavolať k sebe, obžalovaný vybral z vaku zbraň, obtiahol ju a dvakrát vystrelil do vzduchu, po výstreloch zbraň odložil zase do vaku, potom už poškodený psa odohnal a následne keď chcel zobrať syna a keď sa obžalovaný zohýbal k nemu, dostal ranu zozadu do hlavy, útočníka nevidel a odvtedy si viac nepamätá, nevie čo sa s ním dialo ani čo robil so zbraňou. Keď obžalovaný precitol, ležal na bruchu, ruky mal pod sebou a cítil údery do hlavy ako keby na ňom niekto kľučal alebo sedel, v rukách pod sebou držal zbraň, dostal sa do polohy na lakte a vystrelil dvakrát do vzduchu, nikto pred ním nebol. Vtedy ho nejaká sila po výstreloch zdvihla, zrazu bol na nohách, znovu dostával údery do hlavy a niekto mu vykrúcal ruky za chrbát doprava a vtedy vyšiel jeden výstrel, potom mu ruku tlačil do ľavej strany a vtedy vyšiel ďalší výstrel, potom bol obžalovaný hodený na zem, kde údery pokračovali oproti nemu išiel pes s vycerenými zubami a trikrát na psa vystrelil, údery do hlavy dostával ďalej, pes zakňučal a obžalovaný sa odrazu mohol hýbať a postaviť a poškodeného počul kričať od bolesti ohľadom ruky.

Túto výpoveď obžalovaného správne vyhodnotil prvostupňový súd, že jej neuveril, keďže táto výpoveď je v rozpore s podstatným obsahom vykonaného dokazovania (s výnimkou výpovede svedkyne H. P.) a v tejto súvislosti treba poukázať najmä na znalecké dokazovanie ako to vyplýva z napadnutého rozsudku a z tohto rozhodnutia.

Obžalovaný tvrdil, že konal v nutnej obrane, s čím sa odvolací súd nestotožnil. Je nesporné, že pes poškodeného reálne v čase, keď obžalovaný prvýkrát vystrelil, žiadnym spôsobom neohrozoval maloleté dieťa obžalovaného, príp. jeho samotného a za ohrozenie nie je možné považovať len tú samotnú skutočnosť, že sa pes mal nachádzať v ich blízkosti. Potom ako obžalovaný výstrelom zasiahol psa poškodeného, poškodený fyzicky, avšak bez akejkoľvek zbrane resp. iného predmetu atakoval obžalovaného rukami (päšťami do tváre) ako dôsledok streľby na jeho psa, pričom obžalovaný opäť, pri tomto už vzájomnom fyzickom súboji, opakovaně vystrelil z pištole a spôsobil poškodenému najťažšie zo zranení (strelnú ranu pravého ramena so zlomeninou ramennej kosti), čím reagoval zjavne neprimerane, keďže strieľal z pištole oproti ataku rukami zo strany poškodeného. Takže nie je možné v tomto prípade hovoriť o nutnej obrane z pohľadu obžalovaného bez ohľadu na fyzický nepomer medzi obžalovaným a poškodeným. Na konanie obžalovaného nie je možné aplikovať ani ustanovenie § 25 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák., keďže neboli splnené podmienky uvedené v týchto ustanoveniach o existencii silného rozrušenia spôsobeného útokom resp. mylnej domnienky, že útok hrozí, keďže útok psa v skutočnosti ani nehrozil a obžalovaný začal strieľať z pištole bezdôvodne.

Rovnako neboli splnené podmienky krajnej núdze (odvolacia námietka), keďže reálne neexistovalo nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chráneného Trestným zákonom - obžalovaný strieľal na psa, ktorý žiadnym spôsobom neútočil na človeka.

K tomu odvolací súd uvádza, že žiadny ani náznak akéhokoľvek zranenia, ktoré by mohlo byť spôsobené psom, z vykonaného dokazovania nevyplýva, pričom navyše zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia kriminalistická a súdna chémia a odvetvia kriminalistická balistika (č.l. 146-163) vyplýva, že na detskej zimnej bunde vydanéj svedkyňou H. P. (mal ju mať oblečenú maloletý syn) sa nachádzali textilné vlákna a fragmenty vlákien rôzneho druhu a sfarbenia bez prítomnosti trichologického materiálu (zvieracích chlupov), pričom predmetom znaleckého skúmania bolo to, či sa na detskej bunde nachádzajú stopy zvieracieho pôvodu.

Obžalovaný teda nemal žiadny relevantný dôvod, ktoré by ho oprávňovali v obave o zdravie alebo život svojho maloletého dieťaťa alebo svoje zdravie resp. život strieľať zo strelnej zbrane.

Je pravdou, že obžalovanému boli vplyvom úderov zo strany poškodeného spôsobené podľa znaleckého posudku z odvetvia chirurgie (č.l. 191-206) tam popísané zranenia, ktoré však boli charakterizované znalcom ako stredne ťažké na rozdiel od zranení poškodeného, ktoré ten istý znalec charakterizoval ako ťažké, pričom fyzický útok zo strany poškodeného smerom k obžalovanému bol spôsobený predošlou nedôvodnou strelbou zo strany obžalovaného.

Z uvádzaných dôvodov bola ako nevieryhodná posúdená výpoveď manželky obžalovaného, svedkyne H. P., ktorá uvádzala, že poškodeného pes mal ich maloletého syna zhodiť na zem a že obžalovaný okrem výstrelov do vzduchu, strieľal počas toho, keď ho mali kopať a biť spolu poškodený a ďalšia osoba, ktorou nebol svedok W., pričom dva výstrely mali prísť, keď obžalovaný ležal dolu bruchom, mal lakty na zemi a oni na ňom kľáčali zozadu, išlo o výstrely do vzduchu hore medzi stromy, potom mala svedkyňa bežať pre syna a volať 158 a počas volania počula ďalšie 3 - 4 výstrely a zakňučať psa.

K počtu výstrelov uvádzaných obžalovaným a svedkyňou P. odvolací súd uvádza, že zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia kriminalistická a súdna chémia a odvetvia kriminalistická balistika a z jeho dodatku (č.l. 146-163, 274-279) vyplýva, že z mechanických poškodení na oblečení poškodeného možno odvodiť, že na neho muselo byť vystrelené minimálne štyrikrát (trikrát v oblasti riflí a jedenkrát v oblasti bundy) a ďalší výstrel zasiahol jeho psa a zo znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a jeho doplnku (č.l. 175-188, 260-272) vyplýva, že aj odrenina na vonkajšej strane pravého hrudníka poškodeného tiež mala vzniknúť projektilom.

V súvislosti s uznaním viny odvolací súd poukazuje predovšetkým na výpoveď poškodeného T. T., ktorý podrobne opísal priebeh celého skutku a táto je potvrdzovaná výpoveďou svedka Y. W. ohľadom toho, ako došlo k celému konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným a následnej strelbe zo strany obžalovaného.

Poškodený T. T. uviedol, že spolu s W. venčili psov v mieste voľného výbehu psov, obžalovaný vulgárne vykrikoval, aby si psa zobral preč, lebo ho zastrelí a keď to poškodený neurobil, obžalovaný vystrelil najprv do vzduchu a potom do psa poškodeného, ktorého trafil. Poškodený sa rozbehol k obžalovanému a keď bol cca 4 m od neho, tak ho obžalovaný strelil do stehna, poškodený sa hodil na obžalovaného, udieral ho do tváre päťami, boli vtedy tvárou v tvár, obžalovaný ležal na chrbte, pričom obžalovaný ďalej strieľal, vystrelil asi 7-8 krát, jedna strela poškodeného ošuchla o pravý bok a ďalšia ho zasiahla do pravej ruky, kde mu rozdrtila kosť. Potom poškodený volal na W., ktorý mal spacifickovať obžalovaného.

Výpoveď poškodeného je na rozdiel od výpovede obžalovaného a svedkyne H. P. potvrdzovaná v zásadnej miere aj znaleckými posudkami. Podľa znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a jeho doplnku (č.l. 175-188, 260-272) boli zranenia obžalovaného v tvárovej časti spôsobené údermi spredu, kde osoby boli oproti sebe, pomliaždenie záhlavia mohlo vzniknúť pri páde obžalovaného na zem na dotknutú časť hlavy a pri tomto zhodení mohlo dôjsť aj k poraneniu kolena s dopadom na jabĺčko na zem a podľa tohto znalca strelné zranenia poškodeného vznikli pri vzájomnom postavení oproti sebe a tvrdenia obžalovaného o výstrele pri vykrúcaní ruky držiacej zbraň poškodeným dozadu za chrbát pri súčasnom

udieraní do hlavy je nepravdepodobný až nemožný a tvrdenia svedkyne H. P. o silných úderoch a kopnutiach sú vzhľadom na zranenia obžalovaného nepravdepodobné.

Výpoveď poškodeného ohľadom počtu výstrelov súhlasí nielen so znaleckým posudkom z odvetvia chirurgie (č.l. 175-188), ale aj so znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia kriminalistická a súdna chémia a odvetvia kriminalistická balistika a jeho dodatkom (č.l. 146-163, 274-279). Výpoveď poškodeného úplne nesúhlasí so závermi druhého z týchto znaleckých posudkov ohľadom vzdialenosti pri streľbe (pri strele do stehna malo ísť o vzdialenosť do 10 cm), tu je však potrebné uviesť, že poškodený výslovne uviedol vo výpovedi, že keď ho obžalovaný strelou zasiahol do nohy, tak sa hodil na obžalovaného, z čoho jeho odhad vzdialenosti pri následnej odpovedi na otázku, že bol od obžalovaného cca 4 metre, bol nepresný (v prípravnom konaní pritom uviedol vzdialenosť cca 2 metre), pretože ak sa niekto hodí na niekoho, musí byť v bezprostrednejšej blízkosti k dotknutej osobe, pričom vzdialenosť uvádzaná v znaleckom posudku je od ústia hlavne, takže ak mal pred prvým zásahom poškodeného do nohy obžalovaný pri streľbe natiahnuté ruky a znalkyňa pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla určitú možnú toleranciu (do 50 cm), tak výpoveď poškodeného je aj v tejto časti akceptovateľná a zapadá do celkového obrazu priebehu skutku ako sa stal a ako vypovedal poškodený.

Svedok Y. W. potvrdil výpoveď poškodeného, že ich psi sa motali v blízkosti rodiny obžalovaného a obžalovaný vulgárne žiadal poškodeného, aby si psa zobral preč, lebo ho zastrelí, pričom pes poškodeného ani svedka nikoho z rodiny obžalovaného nenapadol. Svedok tiež potvrdil ako po streľbe spacificoval obžalovaného.

K rozdielnym výpovediam poškodeného a svedka Y. W. ohľadom priebehu samotnej streľby treba uviesť, že uvedené vyplýva z celkovej situácie a z charakteru skutku, keďže došlo k viacerým výstrelom a teda k opakovanej streľbe. Z výpovede svedka W. však vyplýva, že obžalovaný začal strieľať bez toho, aby poškodeného pes reálne ohrozoval nejakú osobu a tiež prvú streľbu počul, keď poškodený išiel smerom k obžalovanému a ďalšie výstrely, keď obžalovaný a poškodený boli spolu na zemi a zápasili.

K rozdielnemu vnímaniu streľby treba napríklad poukázať na tú skutočnosť, že zo znaleckého skúmania vyplýva, že na nohaviciach poškodeného boli zistené tri vstrelové a tri výstrelové otvory, hoci z výpovedí obžalovaného, poškodeného a svedkov H. P. a Y. W. výslovne nevyplýva, že by obžalovaný mal opakovane streliť poškodeného do oblasti nôh, keďže dve strely z troch museli prejsť nohaviciami poškodeného bez toho, aby ho zranili. Z dodatku k znaleckému posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia kriminalistická a súdna chémia a odvetvia kriminalistická balistika (č.l. 274-279), ktorého obsahom bolo vyjadrenie k previerkam výpovede na mieste činu obžalovaného, poškodeného a svedkov Y. W. a H. P. vyplýva, že ani jedna z týchto osôb úplne presne neopísala skutok tak, ako sa mal stať z pohľadu znaleckého skúmania s tým, že najpravdepodobnejšie sa javili výpovede poškodeného a svedkyne P..

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia kriminalistická a súdna chémia a odvetvia kriminalistická balistika (č.l. 146-163) vyplýva, že

- chemické zloženie povýstrelových splodín detegovaných na špeciálnych terčikoch so stopami z pravej a ľavej ruky obžalovaného Y. P. a na špeciálnych terčikoch so stopami z dolnej časti pravého a ľavého rukáva bundy obžalovaného je zhodné s chemickým zložením povýstrelových splodín zistených na špeciálnych terčikoch so stopami z nábojníc a so stopami z hlavne pištole obžalovaného,
- chemické zloženie povýstrelových splodín detegovaných na špeciálnych terčikoch so stopami bundy a riflí poškodeného T. T. je zhodné s chemickým zložením povýstrelových splodín zistených na špeciálnych terčikoch so stopami z nábojníc a so stopami z hlavne pištole obžalovaného.

Takže z toho je zrejmé, že výstrely, ktoré spôsobili zranenia poškodeného, boli vykonané z pištole obžalovaného, z ktorej strieľal obžalovaný, čo vyplýva napokon aj z výpovede samotného obžalovaného, ktorý nepopieral, že z pištole strieľal.

Podľa znaleckého posudku z odboru psychológia (č.l. 222-239) bola vierohodnosť výpovede poškodeného hodnotená ako vierohodná bez výhrad, nakoľko znalec nezistil na základe kritérií pre špecifickú vierohodnosť žiadne znaky, ktoré by oprávňovali túto vierohodnosť znížiť. U obžalovaného bola na rozdiel od toho tým istým znalcom z odboru psychológia (č.l. 240-258) špecifická vierohodnosť

znižená z dôvodu mnestickej diskontinuity prezentovaných obžalovaným ako poruchy vedomia spojené s parciálnou amnéziou, teda s odvolaním sa obžalovaného na úseky priebehu udalosti, ktoré nedokáže vysvetliť v súvislosti s ním deklarovanou poruchou vedomia.

II. K výroku o treste

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3, ods. 4 Tr.zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 155 ods. 1 Tr.zák. je 4 až 10 rokov), t. j. ide o zločin (§ 11 ods. 1 Tr.zák.). Teda v prípade spáchania tohto trestného činu zákonodarca ustanovil s poukazom na už uvádzané ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd musí povinne ukladať trest odňatia slobody, či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienený.

Prvostupňový súd uložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia vecí (predmetnej pištole so zásobníkom), ktorej vlastníkom sa stal štát.

Odvolací súd k tomu uvádza, že pri takto uloženom treste obžalovanému došlo zo strany prvostupňového súdu k uloženiu neprimeraného trestu, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. a uvedené vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Prvostupňový súd správne v napadnutom rozsudku u obžalovaného nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť a zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr.zák., teda že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Po úprave zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (4 až 10 rokov) podľa § 38 ods. 3 Tr.zák. spôsobom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr.zák. (zníženie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, keďže prevažovali poľahčujúce okolnosti) ukladal prvostupňový súd obžalovanému trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 4 roky až 8 rokov, pričom mu uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby.

Podstatnou skutočnosťou z pohľadu ukladania trestu, s ktorou sa však prvostupňový súd náležite nevysporiadal vo svojom rozhodnutí, je to, že zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie ohľadom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného (č.l. 210-220) a z následného výsluchu dotknutej znalkyne T. J. V. na hlavnom pojednávaní dňa 2.3.2015 vyplýva, že v čase skutku boli ovládacie schopnosti obžalovaného narušené a jeho správanie sa vyznačovalo skratkovou a afektívnou úzkostnou reakciou, ide o abnormnú reakciu ako rudimentárnu poruchu vôľového riadenia konania, ktorá vzniká aj u duševne zdravého človeka, je silne emočne sfarbená - vznikne, prebehne a odoznej. Obžalovaný mohol len v

zmenšenej miere ovládať svoje konanie a vôľove ho riadiť, chýbal výber najvhodnejších prostriedkov k dosiahnutiu cieľa, takže jeho realizácia priniesla konflikt so zákonom, z jeho vedomia sa vytrácalo vedomé regulovanie a konal pod vplyvom katatýmneho usudzovania, pričom ovládacia schopnosť u obžalovaného bola znížená podstatne, významným spôsobom, išlo z jeho strany o silný afekt v podobe silného rozrušenia a strachu o svojho syna, ktorého chcel chrániť pred psom. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní vysvetlila dostatočne rozpor s písomne podaným znaleckým posudkom, kde sa uvádzalo, že ovládacie schopnosti obžalovaného boli ľahko narušené resp. v zmenšenej miere s tým, že to bolo mienené všeobecne v tom zmysle, že neboli vylúčené, avšak ovládacie schopnosti obžalovaného boli narušené významným spôsobom.

Tiež zo znaleckého posudku z odboru psychológia (č.l. 240-258) vyplýva, že najpravdepodobnejšou motiváciou konania obžalovaného bolo nezvládnuté uvoľňovanie intrapsychického napätia spojeného s negatívnymi emóciami (ohrozenie syna) v kontexte akcentovanej osobnosti obžalovaného (sklony k emočnému skresleniu, distorzii percipovanej reality a následne z toho vyodených rozhodnutí).

Zo spisu je zároveň zistiteľné, že v minulosti (v roku 2010) mal pes napadnúť obžalovaného maloleté dieťa.

Odvolací súd uvádza, že na účely mimoriadneho zníženia trestu podľa vyššie citovaného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. sa okolnosťami prípadu rozumejú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu vrátane možnosti nápravy obžalovaného. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť jednak okolnosťami, ktoré sú znakom skutkovej podstaty dotknutého trestného činu, pokiaľ ich význam resp. intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov, jednak okolnosťami, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu.

Za okolnosti prípadu odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať aj stav, keď obžalovaný spáchal trestný čin za situácie podstatného zníženia schopnosti ovládať svoje konanie (primerane k tomu R 50/1970, R 111/1999). Okolnosti prípadu (ako aj pomery obžalovaného) môžu odôvodniť aplikáciu § 39 ods. 1 Tr.zák. len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť trestom kratšieho trvania.

K osobe obžalovaného odvolací súd zo spisu zistil, že je doposiaľ osobou súdne netrestanou a priestupkovo nepostihnutou, z pohľadu rodinných pomerov je obžalovaný ženatý, má 3 deti, z toho dve maloleté, v čase skutku bol na rodičovskej dovolenke.

Obžalovaný sa skutku dopustil v silnom afekte v podobe silného rozrušenia a strachu o svojho maloletého syna, ktorého chcel chrániť pred psom (v tomto ohľade nie je podstatné, že pes v skutočnosti dieťa neohrozoval, čo si obžalovaný však vzhľadom na svoj psychický stav v čase skutku neuvedomoval), čím bola podstatne znížená schopnosť obžalovaného ovládať svoje konanie. Tieto skutočnosti mal prvostupňový súd vyhodnotiť ako také okolnosti prípadu, ktoré vzhľadom na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, keď uloženie trestu v rámci zákonnej sadzby by bolo neprimerane prísne. V tejto skutočnosti (ochrana maloletého syna resp. rodiny) je podľa odvolacieho súdu aj pohnútkou konania obžalovaného.

Odvolací súd po posúdení uvedených skutočností dospel k záveru, že v prípade obžalovaného by malo ísť o ojedinelé vybočenie z riadneho vedenia života a vzhľadom na osobu obžalovaného nie je nutné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody ako to urobil v napadnutom rozsudku prvostupňový súd a účelu trestu zodpovedá uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu s uložením probačného dohľadu spolu s tretom prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu (pištole so zásobníkom).

Podľa odvolacieho súdu sú teda splnené všetky zákonné podmienky na uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom v § 155 ods. 1 Tr.zák., keďže vzhľadom na okolnosti prípadu (podstatné zníženie schopnosti obžalovaného ovládať svoje konanie v čase skutku)

by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom (4 až 10 rokov) bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, teda je možné obžalovanému uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanovenú Trestným zákonom.

Na základe uvedeného teda odvolací súd obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere tri roky s maximálnou dobou trvania skúšobnej doby päť rokov s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a ako súčasť probačného dohľadu povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Odvolací súd je toho názoru, že vzhľadom na osobu obžalovaného s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody. Počas dlhej skúšobnej doby sa preukáže, či naozaj išlo o exces v konaní a správaní obžalovaného a či si uvedomí, že vzniknuté konflikty sa nemôžu riešiť spôsobom ním zvoleným - použitím strelnej zbrane. Preto bola obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložená povinnosť podrobiť sa psychoterapii resp. zúčastniť sa na psychologickom poradenstve a jej splnenie v skúšobnej dobe bude musieť obžalovaný relevantným spôsobom preukázať.

Súd obžalovaného upozorňuje, aby počas skúšobnej doby viedol riadny život a dodržal podmienky probačného dohľadu a splnil povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve; v opačnom prípade podľa Trestného zákona súd rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa vykoná uložený trest odňatia slobody, ktorý bol podmienenčne odložený.

Obžalovanému bol zároveň v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu uložený podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. aj trest prepadnutia veci, a to vo výroku uvedenej pištole so zásobníkom, ktorej vlastníkom bol obžalovaný (č.l. 311) a ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, keďže výstrelmi z nej boli spôsobené zranenia poškodeného a Trestný zákon v § 60 ods. 1 obligatórne ustanovuje, že sa v takom prípade uloží trest prepadnutia veci. Vlastníkom prepadnutej veci sa právoplatnosťou rozhodnutia stáva štát podľa § 60 ods. 6 Tr.zák. účinného v čase, keď bol skutok spáchaný, keďže tento je v zmysle § 2 ods. 1 Tr.zák. rozhodujúci. Podľa § 2 ods. 1 Tr.zák. trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný a podľa neskoršieho zákona iba v prípade, že by bol priaznivejší, čo v prejednávanej veci nenastalo.

Odvolací súd je toho názoru, že takto uložený trest je zákonný a aj spravodlivý a v celom rozsahu zodpovedá účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie.

III. K výroku o náhrade škody.

V napadnutom rozsudku bola uložená povinnosť obžalovaného nahradiť škodu poškodeným P. zdravotnej poisťovni, a.s. a T. T. k čomu odvolací súd uvádza, že k spôsobeniu škody došlo zavineným protiprávnym konaním obžalovaného, bolo preukázané spôsobenie škody poškodeným v predmetnej výške, ktorí si náhradu škody uplatnili a medzi konaním obžalovaného a spôsobenou škodou je príčinná súvislosť. Dôvody, pre ktoré bola priznaná týmto poškodeným náhrada škody, je v prípade P. zdravotnej poisťovni, a.s. úhrada nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému T. T. v sume 1.401,86 eur (vyčíslenie poškodeným na č.l. 44-45) a v prípade poškodeného T. T. je to jednak náhrada za bolesť ohodnotená znalcom z odvetvia chirurgie na 130 bodov po 15,72 eur/1 bod (č.l. 186), čo predstavuje sumu 2.044 eur po zaokrúhlení podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení P. zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, jednak lieky a úkony súvisiace so zranením psa poškodeného v sume 562,31 eur (príjmové pokladničné doklady na č.l. 396-400 na sumy 440,13 eur, 35,38 eur, 11,80 eur a 75 eur), čo je spolu 2606,31 eur.

Odvolací súd uvádza, že ohľadom náhrady škody priznanej poškodenému T. T. prvostupňový súd príjmový pokladničný doklad na č.l. 396-397 započítal v sume 440,13 eur a nevšimol si, že ide o cenu bez dane z pridanej hodnoty a správne malo ísť s daňou z pridanej hodnoty 88,03 eur spolu o sumu 528,16

eur. Keďže však odvolanie podal iba obžalovaný, odvolací súd nemohol zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného a uvedené pochybenie nemohol napraviť, keďže odvolanie nepodal ani poškodený a ani prokurátor v neprospech obžalovaného (zákaz reformatio in peius ustanovený v § 322 ods. 3 Tr.por.).

Keďže poškodený T. T. si uplatnil náhradu škody vo vyššej sume ako mu bola súdom priznaná (naposledy na hlavnom pojednávaní dňa 2.3.2015 predložil písomné vyčíslenie škody na sumu 10.000 eur), pričom zvyšnú časť uplatnenej náhrady škody nepreukázal relevantnými dôkazmi, správne bol prvostupňovým súdom tento poškodený podľa § 288 ods. 2 Tr.por. odkázaný so zvyškom jeho nároku na civilný proces.

Odvolacia námietka poukazujúca na to, že na hlavnom pojednávaní bola uvedená iná výška škody ako je uvedená v napadnutom rozsudku, je nedôvodná, keďže v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa vyhlásenia napadnutého rozsudku sú uvedené rovnaké sumy náhrady škody ako v písomnom vyhotovení rozsudku.

Odvolacie námietky vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné a k tým relevantným odvolacím námietkam, ku ktorým sa nevyjadril už vyššie, uvádza nasledujúce skutočnosti.

K tvrdeniu odvolateľa, že napadnutý rozsudok nie je založený na starostlivom vyhodnotení dôkazov neodporujúcim zásadám logického myslenia a odôvodnenie je vnútorne rozporné, nevyrovnáva sa so všetkými významnými okolnosťami, skutkový stav je neustálený, nevysporiadal sa so zásadnými rozpormi z výpovedí svedkov, odvolací súd uvádza, že na tieto skutočnosti argumentačne reagoval odvolací súd v tomto rozhodnutí a podľa ustálenej súdnej praxe odôvodnenie rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže prvostupňové a druhostupňové konanie z pohľadu predmetu konania tvoria jeden celok.

K odvolacej námietke, že poškodený vydal na znalecké skúmanie iné nohavice, ako ktoré mal na sebe v čase skutku, resp. že mal mať na sebe šedé tepláky, že diery nekorešponujú so zranením, chýba krv, povýstrelové splodiny a že výpoveď poškodeného o odovzdaní policajtom je v rozpore s protokolom o odovzdaní vecí, odvolací súd uvádza, že nič také nezistil. Také tvrdenie obhajoby nevyplýva ani z kamerových záznamov a z fotografií, ktoré sú na CD nosičoch v spise, keďže v reportáži TV T. je záber iba na hlavu osoby v sanitke (mal by to byť obžalovaný) a v reportáži TV Y. je záber, ako sa ošetruje ruka osoby (mal by to byť poškodený), pričom je vidieť aj na jej nohy, ale zo záberov nie je zrejmé určiť, čo mala osoba na sebe oblečené, teda či rifle alebo tepláky a uvedené nie je možné jednoznačne určiť ani z fotografií urobených z tejto reportáže. Ďalej treba poukázať na výpoveď svedkyne T. T. T., ktorá bola na mieste činu ako súčasť rýchlej zdravotnej pomoci a ktorá uviedla, že poškodený mal oblečené nohavice a krvácal spod nich, pričom poškodený sa neprezliekal a v tom oblečení, v ktorom bol, ho aj odviezli do nemocnice. Podstatné ďalej je, že z už uvádzaných skutočností ohľadom znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia kriminalistická a súdna chémia a odvetvia kriminalistická balistika (č.l. 146-163) vyplýva, že chemické zloženie povýstrelových splodín na riflách poškodeného T. T. je zhodné s chemickým zložením povýstrelových splodín zistených z nábojníc a so stopami z hlavne pištole obžalovaného, pričom zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia kriminalistická biológia a genetická analýza (č.l. 164-172) vyplýva, že na riflách bola pozitívna reakcia na prítomnosť krvi. Teda uvedené tvrdenie odvolateľa by znamenalo, že by niekto musel do poškodeného rifle strieľať z pištole obžalovaného po skutku a takto falšovať dôkaz, k čomu nie sú žiadne indície okrem tvrdenia obžalovaného a jeho manželky, svedkyne H. P., že poškodený mal mať oblečené tepláky. To, že rifle spolu s bundou poškodeného boli znaleckým skúmaním spotrebované, vyplýva z predmetného znaleckého posudku (č.l. 151), pričom však tieto veci boli v znaleckých posudkoch náležite zdokumentované a skúmané.

K odvolacej námietke, že súd nepožiadaval o informáciu, ktoré osoby a v ktorom čase volali na linku 158, odvolací súd uvádza, že uvedené sa nezakladá na pravde, keďže prvostupňový súd uvedené zisťoval ako to vyplýva z č.l. 535 a 539 s tým, že bolo volané z telefónu evidovaného na L. P..

K odvolacej námietke, že na miesto skutku mal hneď po skutku prísť policajt N. W., ktorý situáciu neriešil tým spôsobom, že obžalovaného nezabezpečil a nezobral mu zbraň, odvolací súd uvádza, že svedok T. N. W. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní a pod prísahou uviedol, že sa na mieste skutku nenachádzal

a k fotografii, ktorú mu v tejto súvislosti predložil obžalovaný, na ktorej mal byť podľa obžalovaného svedok, tento uviedol, že to rozhodne nie je on, ide o človeka o 20 cm menšieho.

K odvolacej námietke, že svedok W. nebol na mieste skutku, ale tam mala byť iná osoba, odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že svedok W. podľa previerky výpovede na mieste činu neurčil presne miesto streľby, neznamená, že sa na mieste skutku nenachádzal a tento uviedol ďalšie skutočnosti pred streľbou, počas streľby a po streľbe, ktoré poukazujú, že tam v skutočnosti bol. Prvostupňový vykonal aj výsluch osoby, ktorá podľa obhajoby mala byť na mieste skutku s poškodeným a tento svedok T. P. na hlavnom pojednávaní pod prísahou poprel, že by bol na mieste skutku v čase skutku.

K odvolacej námietke ohľadom správania sa poškodeného k manželke obžalovaného po skutku s tým, že je nelogické, aby poškodený ako obeť neustále vyhľadával manželku obžalovaného, odvolací súd uvádza, že manželka obžalovaného skutok nespáchala, pričom z vykonaného dokazovania ani z trestného činu kladeného obžalovanému za vinu, nevyplýva, že by mal mať poškodený z obžalovaného nejakú obavu v dôsledku jeho konania.

K odvolacej námietke, že pes poškodeného je bojové plemeno, agresívne a veľmi nebezpečné a žiadali vypočuť ošetrojúceho veterinára, resp. prijať znalca za účelom ozrejmenia zranenia psa, kadiaľ strela vnikla a kadiaľ vyšla z tela von, nakoľko odrazená strela od tela psa nešťastnou náhodou trafila poškodeného do ramena a spôsobila, že poškodený útok ukončil, odvolací súd uvádza, že všeobecné konštatovanie, že určitý druh psa má mať určité vlastnosti je nepodstatné a určujúce je, ako sa konkrétne pes správal v danej veci, pričom zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia kriminalistická a súdna chémia a odvetvia kriminalistická balistika (č.l. 146-163) vyplýva, že v prípade strely do ramena poškodeného vzdialenosť medzi ústím hlavne a bundou poškodeného bola do 5 cm, takže uvedené vyjadrenie ohľadom odrazenia strely a trafenia poškodeného nešťastnou náhodou je nedôvodné a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom súd nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy, ale len tie, ktoré sú určujúce pre rozhodnutie vo veci.

Pokiaľ obhajoba v odvolaní poukazuje na ohliadku tela poškodeného vykonanú v nemocnici na H. ul. v X., tak táto nevyvracia tvrdenia poškodeného o vzniku strelných poranení, pričom odvolateľ v tejto časti túto námietku ani bližšie nešpecifikuje.

Odvolacia námietka ohľadom chýbajúcej zdravotnej dokumentácie poškodeného z operácie, liečenia a z dopravnej nehody, ktorej mal byť účastníkom s vážnymi zdravotnými následkami, nie je takou podstatnou skutočnosťou, ktorá by mala za následok nutnosť revidovať závery ohľadom zranení poškodeného vzniknuté streľbou zo strany obžalovaného.

Odvolacia námietka ohľadom spornosti vstrelu a výstrelu do stehna poškodeného s tým, že vstrel je od análneho otvoru, resp. že je sporné, či to bol vôbec priestrel a možno strela zostala v stehne a až následne bola chirurgicky vybratá, je vyvrátená znaleckým dokazovaním, keďže zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia kriminalistická a súdna chémia a odvetvia kriminalistická balistika (č.l. 146-163) vyplýva, že na základe chemických analýz a charakteru mechanických poškodení na ríflach bolo určené, že vstrelový otvor je na prednej strane ríflí a výstrelový otvor je na zadnej časti ríflí (MP č. 1). K takému konštatovaniu dospel aj znalec z odvetvia chirurgie, keď uviedol, že v prípade priestrelu ľavého stehna poškodeného je vstrel v oblasti prednej strany ľavého stehna asi 7 cm od vonkajšieho okraja v úrovni hrboľu stehnovkej kosti a prebieha dozadu a v oblasti strednej časti ľavého sedacieho svalu je výstrel. Tvrdenie obhajoby, že nemalo ísť o priestrel, je iba ničím nepodloženou špekuláciou a je v rozpore s vykonaným dokazovaním.

Odvolacia námietka ohľadom prítomnosti malého množstva krvi na mieste skutku a neprítomnosti krvi na odeve a tele obžalovaného s tým, že zranenie poškodeného vzniklo neskôr, tesne pred príchodom sanitky bez vedomosti obžalovaného, je nedôvodná a až absurdného charakteru, ako to uviedol v napadnutom rozsudku prvostupňový súd. Odvolací súd k tomu uvádza, že vyššie rozvedeným znaleckým dokazovaním (najmä znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ na č.l. 146-163) bolo bezpochyby preukázané, že zranenia poškodeného vznikli streľbou z pištole obžalovaného a zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by na mieste skutku strieľal niekto iný ako obžalovaný. Množstvo krvi na mieste činu a vyjadrenie obhajoby, že jej bolo málo, je iba subjektívnym názorom a v skutočnosti nie je merateľné, koľko krvi tam malo byť. To, že na oblečení a

tele obžalovaného sa krv nemala nenachádzať, je vysvetliteľné tou skutočnosťou, že poškodený potom, ako bol zasiahnutý do ramena, tak sa zaoberal už týmto svojim zranením a odstúpil od obžalovaného. Z výpovede svedkyne T. T. T., ktorá bola na mieste činu ako súčasť rýchlej zdravotnej pomoci, vyplýva, že poškodený krvácal a jeho zranenia, ktoré svedkyňa opísala ako strelné poranenie ramena, stehna a povrchové zranenie hrudníka, boli ako vyplýva z vyššie uvedeného spôsobené strelbou zo strelnej zbrane obžalovaného, s ktorou strieľal obžalovaný.

Odvolacia námietka z verejného zasadnutia, že krv poškodeného sa nenachádzala ani na jeho slipoch (boxerkach), je vyvrátená znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy (č.l. 164-172), podľa ktorého sa na boxerkach nachádzala krv a jej pôvodcom bol poškodený.

K správe psychologičky T. J. T. zo dňa 8.1.2013 ohľadom syna obžalovaného (je založená s viacerými písomnosťami v obale pod č.l. 439) odvolací súd uvádza, že syn obžalovaného, ktorý bol na psychologickom vyšetrení v sprievode obžalovaného, mal pri rozhovore opakovane uvádzať strach zo psov a spomínal napadnutie otca psom a z rozhovoru s dieťaťom vyplýval strach o otca, teda z uvedenej správy nevyplýva žiadne vyjadrenie dieťaťa o jeho napadnutí psom.

K odvolacej námietke, že súd nemal záujem stotožniť osoby komunikujúce na internetovom fóre ku skutku, odvolací súd uvádza, že rozsah dokazovania a spôsob dokazovania je v pôsobnosti súdu, pričom pokiaľ procesná strana navrhuje vypočutie svedka, treba podľa § 240 ods. 4 Tr.por. viesť údaje o jeho totožnosti a bydlisku.

Ďalšie odvolacie námietky resp. námietky obsiahnuté vo vyjadreniach k odvolaniu, ku ktorým sa odvolací výslovne nevyjadril v tomto rozhodnutí, boli odvolacím súdom vzhľadom na skutočnosti rozvedené vyššie vyhodnotené za irelevantné a nie je dôvod sa nimi bližšie zaoberať.

Záverom odvolací súd uvádza, že vzhľadom na neprimeranosť prvostupňovým súdom uloženého trestu, bol napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, pričom trest bol obžalovanému uložený odvolacím súdom, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu správne zisteného v napadnutom rozsudku. V ostatných výrokoch zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.